

Farní zpravodaj

COR UNUM

Hodslavice
Životice u Nového Jičína

12/2010

Ročník VIII

4. července 2010

Cyril a Metoděj

Cyril

Cyril se narodil kolem roku 827 jako nejmladší ze sedmi dětí. Jeho křestní jméno bylo Konstantin, byl vychován v Konstantinopoli, a tam také vyučoval a působil v diplomatických službách u císařského dvora. Pro slovanský jazyk vytvořil staroslověnské písmo. Na Moravě působil celkem 4 až 5 let. V Římě vstoupil do kláštera a přijal jméno Cyril. Zemřel 14.2. 869 a byl pohřben v bazilice sv. Klementa.

Metoděj

Metoděj je rovněž řeholní jméno. Původně se jmenoval snad Michal. Nejprve působil ve státní správní službě ve Slovany osídlené části byzantské říše. Kolem roku 840 dal přednost řeholnímu životu. Doprovázel svého mladšího bratra na Velkou Moravu a do Říma. Tam ho papež Hadrián II. vysvětil na kněze (868) a jmenoval ho arcibiskupem pro území Velké Moravy a Panonie (869). Pokračoval v díle, které se svým bratrem započal, a pokřtil českého knížete Bořivoje a Ludmilu. Zemřel 6.4. 885 a byl pohřben na velkomoravském Velehradě.

Příchod na Velkou Moravu

V roce 862 vyslal kníže Velké Moravy Rostislav poselství k byzantskému císaři Michaelovi III. s prosbou o vyslání duchovních, kteří by vedli bohoslužby v slovanské řeči a položili tak základy vlastní církve na Velké Moravě. Obyvatelé Velké Moravy se již v té době sice seznámili s církevním učením misionářů z východofranského království, ale kníže Rostislav se obával politického a náboženského vlivu německých kmenů a tak ze země nechal latinsky mluvící kněží vyhnat.

Díky znalosti jazyka byli pro tuto misi vybráni právě Konstantin a Metoděj. Při přípravách Konstantin sestavil písmo pro slovanský jazyk – hlaholici a společně s

bratrem Metodějem přeložili do staroslověnštiny liturgické knihy potřebné pro konání bohoslužeb.

Dříve než přišli na Velkou Moravu, působili nějaký čas jako misionáři u Chazaru na Krymu. Odtamtud přinesli ostatky sv. papeže Klementa I., které později donesli do Říma.

Na Velkou Moravu dorazili bratři v roce 863 (Konstantin pravděpodobně v hodnosti biskupa a Metoděj patrně jako diákon). Pracovali zde s velkými úspěchy, protože vedli kázání i vyučování bratří ve staroslověnštině. V roce 864 ale napadl Ludvík Němec Velkomoravskou říši a kníže Rostislav byl nucen přiznat vazalství vůči východofranské říši a umožnit návrat latinským kněžím. Brzy po jejich příchodu zpět do země dochází ke svárům dvou koncepcí - latinské a staroslověnské.

Cyril a Metoděj v Římě

Na Velké Moravě docházelo k opakovaným konfliktům mezi slovanskými věrozvěsty na straně jedné a německými kněžími na straně druhé. Spor vedli o používání staroslověnštiny při bohoslužbě. V roce 867 byli Konstantin s Metodějem dokonce pozváni na konzultaci do Říma, a to přímo od papeže Michala I.

Když přišli do Říma, zjistili, že papež Michal I. zemřel a jeho nástupcem se stal Hadrián II. Když se dozvěděl, že bratři s sebou přinesli ostatky sv. Klementa, které našli v Chersonu, vyšel jim osobně naproti v slavnostním procesí. Ostatky slavnostně uložili v římské bazilice sv. Klementa, kde jsou dodnes.

Když papež poznal smýšlení soluňských bratří, již na počátku r. 868 jim slavnostně povolil užívání slovanských bohoslužebných textů, dokonce vydal bulu "*Gloria in excelsis Deo*". Své prohlášení doplnil symbolickým aktem: Položil staroslověnské knihy na oltář baziliky Sv. Maria Maggiore, posvětil je a sloužil nad nimi slavnostní mši. Nařídil též, aby bylo slovanským učedníkům uděleno kněžské svěcení (také roku 868).

Během vyřizování těchto záležitostí Konstantin v Římě onemocněl. V předtuše, že se blíží smrt, vstoupil v Římě do jednoho řeckého kláštera, kde přijal schimu (vyšší stupeň mnišského stavu) a zároveň i jméno Kyrillos, tedy Cyril. Když umíral, loučil se s bratrem slovy: "*Hled', bratře, sdíleli jsme stejný osud a zarývali pluh do stejné brázdy; já klesám na poli na konci svých dní. Víím, že velmi miluješ svou Svatou Horu (klášter), ale nevzdávej kvůli Hoře svou činnost v učení víry. Kde by ses také mohl lépe spasit?'*" Sv. Cyril zemřel 14. 2. 869 ve věku 42 let, po 50 dnech strávených v řeckém klášteře.

Po smrti Cyrila byl v roce 869 Metoděj vysvěcen na prvního arcibiskupa pro území velkomoravské, sirmijské a panonské arcidiecéze.

Perlička na závěr

Původně byl svátek Sv. Cyril a Metoděje oslavován v Čechách na Moravě 9. března, ale papež Pius IX. toto datum v roce 1868 změnil na 5. července. Papež Lev XIII., svým encyklickým "*Grande Munus*" ze dne 30. září 1880 rozšířil svátek pro celou církev. Latinská církev, na rozdíl od té ortodoxní, slaví svátek Sv. Cyrila a Metoděje 14. února.

Velehrad a svědkové víry

Každoročně slaví církev 5. 7. Den slovanských věrozvěstů a na Velehradě se koná národní pouť k uctění jejich památky. Velehrad je cílem poutníků nejen v tento den, jak ve svém zamyšlení uvádí prof. P. Pavel Ambroz z Centra Aletti.

Velehrad proslavily ve světě především věhlasné unijní kongresy, které dnes můžeme vnímat jako setkání svědků víry všech křesťanských tradic. Čtyři účastníci těchto kongresů byli již blahořečeni jako vyznavači či mučedníci: bl. Leonid Fedorov, bl. Pavel Gojdič, bl. Metod Dominik Trčka CSsR a bl. Vasil' Hopko. Pravoslavní křesťané navíc uctívají jako mučedníka biskupa Gorazda (původně katolického kněze Matěje Pavlíka), který byl rovněž velehradským horlitem. V pohledu našeho 21. století je minulé století stoletím mučedníků a vyznavačů, jak připomíná martyrologium papeže Jana Pavla II. A ze stejného duchovního proudu vyrostl i služebník Boží Antonín Cyril Stojan.

Od neděle 6. června uchovává velehradská bazilika prostý, mimořádně působivý sarkofág italského architekta Paola Marcianiho a rakev s tělesnými ostatky zemřelého kardinála Tomáše Špidlíka, světově renomovaného představitele teologie nerozdělené církve, velkého propagátora české kultury ve světě, jezuity a duchovního učitele. Sarkofág ještě bude ozdoben miniaturami vyhlášeného římského *L'Atelier dell'artes*. Bylo jeho toužebným přáním spočinout na tomto místě, které vždy zůstalo jeho domovem. "V cizině," jak říkával, "se může člověk odrodit, může se však i přirodit." Desetidenní vigilie, při které byla vystavena rakev s jeho tělesnými ostatky v olomoucké katedrále, se pro nás stala nepřehlédnutelným znamením živé úcty k jeho osobě i vážnosti, které požívá jeho myšlenkové dědictví v naší zemi. Jeho sebrané dílo, vydávané péčí olomouckého nakladatelství Refugium, se stalo nedílnou součástí české teologie 20. a 21. století s přesahem do oblasti kultury, umění, českých a evropských dějin i do oblasti přírodních věd a medicíny, navíc přispělo k usmíření národů v Evropě.

Úcta ke svědkům víry není toliko *manifestací* naší úcty a vděčnosti, nýbrž i *epifanií*, tj. součástí kritického rozlišení, co z nepřeborného množství poznání lidského ducha a dějinných událostí se má stát z našeho svobodného rozhodnutí dnešnímu člověku více zjevné. Důvodů může být jistě mnoho, upřeme svoji pozornost k těmto hlavním:

"Kardinál Špidlík utkal během let teologickou vizi, jež je živá a v mnoha aspektech originální. Organicky se v ní sbíhají křesťanský Východ a Západ a vzájemně se v ní obohacují svými dary. Jejím základem je život v Duchu; princip poznání – láska; studium – iniciace duchovní paměti; dialog s konkrétním člověkem – neodmyslitelné kritérium a jeho kontext, totiž stále živé tělo Kristovo, kterým je Jeho církev. S touto teologickou vizí je těsně spjata uplatňování duchovního otcovství, které kardinál Špidlík praktikoval a nadále vykonává." (Benedikt XVI.)

Kardinál Špidlík si do svého erbu zvolil motto *Ex toto corde*. "Symbol srdce představuje ve východní spiritualitě sídlo modlitby, setkání mezi člověkem a Bohem, ale také s dalšími lidmi a s kosmem. Zde je třeba zmínit, že na erbu kardinála Špidlíka je srdce, umístěné na štítu, překryto křížem, na jehož ramenech se protínají slova PHOS

a ZOE, světlo a život, což jsou jména Boží. Člověk, který plně, *ex toto corde*, přijímá světlo a život, stává se tedy sám světlem a životem v lidství a v univerzu." (Benedikt XVI.)

Konečně kardinál Špidlík přispěl k vytvoření svazku mezi teologií a uměním. Výrazně jako autor teologického libreta se vepsal do výzdoby kaple *Redemptoris Mater*. Jan Pavel II. to komentoval slovy: "Toto dílo je výrazem teologie obou plic, z níž může církev třetího tisíciletí čerpat novou vitalitu." Je zásluhou Špidlíkovou, že v galerii světových postav světců zde zobrazených nechybí svatý Václav, patron českých zemí.

Velehradský poutník má proto další důvod, proč navštěvovat Velehrad: Setkávat se se svědky víry 20. století. Nejnověji s otcem Tomášem Špidlíkem, duchovním otcem a *starcem*, jak rádi říkají východní křesťané. Pozorný návštěvník si jistě povšimne, že sarkofág za hlavním oltářem nemá držadla. Otec Špidlík k tomu za svého života dodával: "Křesťané věří, že jejich hrob otevře sám zmrtvýchvstalý Kristus!"

prof. P. Pavel Ambroz

Prašivá 2010: na setkání dětí téměř dva tisíce účastníků

Teploty přes třicet stupňů neodradily téměř dva tisíce účastníků pouti dětí od cesty na Prašivou. První prázdninový den zde patřil dětem ostravsko-opavské diecéze. Letošní setkání dětí s biskupem Františkem Václavem Lobkowiczem dostalo název Svět méma očima. Celé se neslo v duchu poznávání života dětí s postižením.

Mottem setkání byl citát z Lukášova evangelia: "Pane, ať vidím." Než tato věta zazněla při mši svaté, představili se na pódiu venkovního amfiteátru ti, kteří vidí, slyší nebo se po tomto světě pohybují jinak, než je obvyklé. Jako první přišla na pódium pozdravit účastníky setkání nevidomá Zuzka. Na vozíčku přijela mladá paní Lidka, která v osmi letech spadla z houpačky. Následkem úrazu z dětství nechodí, ale život přesto prožívá naplno.

Otec biskup při mši svaté hovořil právě o dětech, které svůj život prožívají s nějakým zdravotním hendikepem. "Viděli jsme děti, které nejsou tak zdravé jako většina z nás. Jsou kolem nás lidé, kteří tak zdraví nejsou. To, co se mi nelíbí na světě, je, když se ve škole děti posmívají někomu, kdo má nějakou vadu," řekl biskup Lobkowicz, který dětem prozradil i vlastní zkušenost ze svého dětství. "Od malička nosím brýle. Když jsem začal chodit do školy, někteří spolužáci na mě volali 'brejlovec indický'," vzpomněl si otec biskup na situace, do kterých se kvůli svému postižení dostávají děti i dnes.

"Lidé s postižením dokáží úžasné věci. Vidíme to například na paralympiádě. Lidé, kteří nemají nohy, lyžují nebo hrají hokej. Nevidomý umí naladit piano jako nikdo jiný, anebo se naučí hrát na nějaký hudební nástroj. K tomu, aby se lidé s postižením něco naučili, musí mít pevnou vůli. Hezky o tom vypravuje český film 'Už zase skáču přes kaluže', kde hraje nedávno zesnulý herec Vladimír Dlouhý. Ztvárnil chlapce, který trpěl obrnou a nemohl chodit. Měl velikánkou vůli. Tak se vypracoval, že mu i zdraví kluci záviděli, jak umí jezdit na tom svém vozíčku a dokonce se naučil jezdit i na koni," připomněl biskup děj filmu a ještě jednou dětem zdůraznil, že se těm, kteří vidí svět trochu jinak než zdraví, nemají nikdy posmívat.

"Nikdy se nikomu neposmívejme. Není to hezké, a rozhodně ne křesťanské. Buďme lidmi, kteří milují svého bližního," zakončil promluvu otec biskup Lobkowitz. Během přímluv přicházeli se svými prosbami lidé, kteří svůj život prožívají s nějakým zdravotním omezením. Sedmnáctiletá Bára se silnou vadou zraku si na pódium přivedla i svého čtyřnohého kamaráda – vodícího psa Bosse. Ve své přímluvě prosila Boha za větší vstřícnost k postiženým lidem. Další se přimlouvali za ty, co nemají práci, nebo za to, aby naše rodiny byly místem pokoje a lidskosti.

Po mši svaté čekal malé i větší poutníky výstup na horu Prašivá. Naštěstí větší část cesty nahoru vede lesem, takže před letním parnem příjemně chránil stín. Kdo vystoupal až na vrchol, snažil se občerstvit. Buď z vlastních zásob, nebo nanukem ze stánku. Děti bylo hodně a nanuky rychle mizely. Stánkům s občerstvením silně konkurovalo 24 stanovišť označených slepeckým Brailloovým písmem. Jednotlivá stanoviště symbolizovala nejrůznější "jinakosti". U stánku "Radujeme se jinak" bavil děti pan Bedřich, zdravotní klaun. K velké radosti malých diváků tvořil z balónků nejrůznější zvířátka nebo na hůlce roztáčel talíře.

Další stanoviště nabízelo možnost malování ústy nebo nohama. Jinde musely děti bosou nohou zvedat rozházené tužky. Děti se prošly kolem překážek s páskou přes oči jen za pomoci slepecké hole, vyzkoušely si chůzi o berlích nebo rozeznávaly zvuky podle nahrávky. Velký zájem byl o stanoviště s koňmi, ale i o jízdu na tandemovém kole. V kostelíku sv. Antonína Paduánského byla po celou dobu možnost adorace Nejsvětější svátosti oltářní. Svátostným požehnáním setkání dětí ve čtyři odpoledne skončilo.

Arcibiskup Duka převzal od Svatého otce pallium

Pražský arcibiskup Dominik Duka převzal 29. 6. 2010 od papeže Benedikta XVI. ve Vatikánu pallium, součást oděvu arcibiskupa metropolitely symbolizující ztracenou ovečku, kterou zachraňuje Dobrý Pastýř, a zároveň Ukřižovaného Beránka.

Ohlášky

1. Pozor změna pouti na Radhošt. **TERMÍN Sobota 21 srpna 2010**
2. Po mši sv. 25 července v Hodslavicích a Životicích u NJ bude se konat modlitba za řidiče, žehnání dopravních prostředků – automobilů, motocyklů a kol, modlitba za oběti silničních neštěstí.

SBÍRKY			
Hodslavice		Životice u Nového Jičína	
18.7	Na omítky v prezbytáři	18.7	Na elektřinu, vytápění kostela
1.8	Na kostel	1.8	Na kostel

DEN	LITURGICKÁ OSLAVA	HODINA	BOHOSLUŽBY
4.7 Neděle	14. neděle v mezidobí	8.00 hod. Hodslavice	Za Emila Seidla, manželku a rodiče z obou stran
		9.30 hod. Životice u NJ	Na jisty úmysl
5.7 Pondělí	Slavnost sv. Cyrila mnicha a Metoděje biskupa, patronů Evropy, hlavních patronů Moravy	7.00 hod. Životice u NJ	Za farníky
		8.00 hod. Hodslavice	Za Jaroslava Kudělku a duše v oč.
		10.00 hod. Hostašovice	Za farníky
6.7 Úterý	Sv. Marie Gorettiové		
7.7 Středa			
8.7 Čtvrtek			
9.7 Pátek	Sv. Augustina Žao Ronga a druhu mučedníků	17.30 hod. Hodslavice	Adorace NSO
		18.00 hod. Hodslavice	Bohoslužba slova
10.7 Sobota	Sobotní památka Panny Marie		
11.7 Neděle	15. neděle v mezidobí	8.00 hod. Hodslavice	Za o. Ignáce Kunstlera, ++ kněze, kteří pusobili v naší farnosti
		9.30 hod. Životice u NJ	Za + Boženu a Josefa Kyselého
12.7 Pondělí			
13.7 Úterý	Sv. Jindřicha		
14.7 Středa	Bl. Hroznaty		
15.7 Čtvrtek	Sv. Bonaventury biskupa		
16.7 Pátek	Svátek Výročí zasvěcení katedrály v Ostravě	17.30 hod. Hodslavice	Adorace NSO
		18.00 hod. Hodslavice	Bohoslužba slova

DEN	LITURGICKÁ OSLAVA	HODINA	BOHOSLUŽBY
17.7 Sobota	Bl. Česlava a Hyacinta		
18.7 Neděle	16. neděle v mezidobí	8.00 hod. Hodslavice	Za rodiče Línovy a duše v oč.
		9.30 hod. Životice u NJ	Za + rodiče Macičkovy a děti
19.7 Pondělí		16.30 hod. Životice u NJ	Volná mše sv.
20.7 Úterý	Sv. Apolináře	8.00 hod. Hodslavice	Za farníky
21.7 Středa	Sv. Vavřince z Brindisi		
22.7 Čtvrtek	Sv. Marie Magdalény	18.00 hod. Hodslavice	Volná mše sv.
23.7 Pátek	Sv. Brigity patronky Evropy	17.30 hod. Hodslavice	Adorace NSO
		18.00 hod. Hodslavice	Za živé a ++ Anny
24.7 Sobota	Sv. Šarbela Makhlufa	18.00 hod. Hodslavice	Volná mše sv.
25.7 Neděle	17. neděle v mezidobí	8.00 hod. Hodslavice	Na poděkování P.B. za dar zdraví
		9.30 hod. Životice u NJ	Za + rodiče Dořičákovy, Petřekovy a Blažkovy
26.7 Pondělí	Sv. Jáchyma a Anny		
27.7 Úterý	Sv. Gorazda a druhů		
28.7 Středa	Sv. Nazarius a Celsus		
29.7 Čtvrtek	Sv. Marty		
30.7 Pátek	Sv. Petra Chryzologa	17.00 hod. Hodslavice	Adorace NSO
		18.00 hod. Hodslavice	Bohoslužba slova

DEN	LITURGICKÁ OSLAVA	HODINA	BOHOSLUŽBY
31.7 Sobota	Sv. Ignáce z Loyoly		
1.8 Neděle	18. neděle v mezidobí	8.00 hod. Hodslavice	Za + Vlastu Oharkovou
		9.30 hod. Životice u NJ	Za + Emílii Špunárovou
2.8 Pondělí	Sv. Eusiebia z Vercelli	18.00 hod. Hodslavice	Volná mše sv.
3.8 Úterý	Sv. Lydie	8.00 hod. Hodslavice	Za farníky
4.8 Středa	Sv. Jan Maria Vianney		
5.8 Čtvrtek	Posvěcení římské baziliky Panny Marie	18.00 hod. Hodslavice	Za Albína Rýdla, manželku a dceru a celou ++ rodinu
6.8 Pátek	Svátek Proměnění Páně První pátek v měsíci	16.30 hod. Životice u NJ	Za + Františka Bradáče, švagra a bratra
		17.00 hod. Hodslavice	Adorace NSO
		18.00 hod. Hodslavice	Za rodiče Sváčkovy, živou a ++ rodinu a duše v oč.
7.8 Sobota	Sv. Kajetán, Sv. Sixta II papeže a druhů mučedníku	10.00 hod. Životice u NJ	Svatba: Václav Dořičák a Lenka Hoďáková
		18.00 hod. Hodslavice	Za Boženu a Jana Kudělkovy, 4 syny a dceru
8.8 Neděle	19. neděle v mezidobí	8.00 hod. Hodslavice	Volná mše sv.
		9.30 hod. Životice u NJ	Za + rodiče Škorňovy a Gerykovy

Vydává: římskokatolická farnost Hodslavice, čp. 160

Tel.: 556 750 226

Fax: 556 713 264

e-mail: akasp@volny.cz

www.hodslavice.farnost.cz nebo www.zivoticeunj.farnost.cz

Neprodejné

Náklady na jeden výtisk činí 12 Kč.